

నయాపెసా నాణాలపై ప్రచారనిమిత్తం ప్రభుత్వంవారు అట్లముక్కలను సప్లై చేశారు. వీదో బాగుడుగాయనుకదా అని నాన్నే హితుడు డిప్యూటీ తహశీల్ దార్ మల్లికార్జునరావు నాకూ వక అట్లఇస్తూ, "ప్రచారం చేయవోయ్" అన్నాడు.

ఎందుకైనా మంచి దని ముందుగా ఇంట్లోనే ప్రారంభిస్తా మనుకున్నాను నా ప్రచారం. ఇంటకలిస్తేకదా, రచ్చు గెలవ గలిగేది! మా ఆవిడ మానసికతిత్వం తెలుసు గనుక, ముందుగానే జాగ్రత్తి పడ్డాను. ఇంటి కొచ్చేసరికి మా ఆవిడ వంటచేస్తూవున్నందున, ఆ సమయం మంచిదికాదని వూరుకున్నాను.

మెల్లగా భోజనాలయి వక్కలాకుల వ్యవహారంలో వున్నపుడు, ప్రారంభించాను, "ఇదుగో కొత్తకం నాణాలను చూశావా?" అంటూ, "ఇక్కడివండి? ఇటువంటి పావ లాలు మేము చిన్నప్పు డెక్కడో చూశామే?" అన్నది, పది నయాపెసాల నాణెం చూడగానే.

"అది పది పైసాల నాణెం" అన్నాను.
"అంటే-పది దమ్మిడిలా?"

"కాదు. ఇప్పుడు పైసాలని కొత్తరకం డబ్బులాచ్చాయి. ఇలాంటివి రూపాయకు వంద" అని ప్రారంభించాను నిదానంగా.

"ఏమిటీ-రూపాయకు వంద పైసలా! ఏమన్నా మతిపోయిందా? రూపాయకు 192 పైసలు కాదుటండీ!"

"అ-అదే-ఇకనించి రూపాయకు వంద పైసలే నన్నుకూటం."

"అయితే అణాకు?"

"ఇక అణాలు, అర్థణాలు జాస్తేనే!"

"చేడలా, గీడలు గోలోమాల్ అయిపోతాయి-ఇక వుండేవల్లా-రూపాయి, అర్థ రూపాయి, పావలా, పది పైసాలబిళ్ళి, పదు పైసాలబిళ్ళి, రెండు పైసాలబిళ్ళి, వక్కపైసా! అంటే!"

"ఇదేం పొయ్యోకాలం వచ్చిందీ-అంటా! మేం పుట్టకముందునుంచి వున్న డిబ్బులు కాస్తా పోతే, మళ్ళీ ఈ ముడరచ్చపు లెక్కలన్నీ ఇప్పుడు నేర్చుకోవాలా?"

"తప్పదు-నేర్చుకోవాలిందే!"

"నాచేతకాదు బాబూ! వచ్చే నెలనుంచీ ఆ లెక్క, డొక్కా మీరే చూసుకోండి!"

"శ్రీ మద్రమారమణ గోవిందో హరీ!" అనుకున్నాను. "నీ కందిపప్పు లెక్క, పాల లెక్క, పెరుగులెక్క ఇవన్నీ నేను చూడనా? నాచేతకాదు-కాదంటే కాదు! కావలిస్తే, రోజూ ఒకగంట ప్రైవేటు ఐప్రాను, లెక్కలు నేర్చుకో. అంతేగాని నే నేమీ ఆ పాల వాళ్ళతో, పెరుగులవాళ్ళతో బాధపడలేను."

"అసలీపని కాంగ్రెస్ వాళ్ళేనా?"

"ఇక్కడ కాంగ్రెస్ వాళ్ళకమ్మూరిన్నూ అంటూలేను. సర్కారువారు మన నాణాలను సవరించారు. ఎందుకంటే..... దేశ శాఖల్లో రూపాయలుగాని, ఏవిగాని- వందల లెక్కలో వుంటే, మనవి పన్నెండూ, పదిహేడూ అంటూ వున్నాయి-మన మిప్పుడు, దేశశాఖలో వర్తక వ్యాపారాలు చేస్తున్నాం గనుక కొన్ని ఇబ్బందులు కలుగు తున్నాయి; అవన్నీ తేకుండా వుంటానికే ఈ పద్ధతి తెలిసిందా?"

"అయితే ఇంగ్లీషువాళ్ళ పానుకు పిల్లిం గులు?"

"ఇరవై."
"పిల్లింకు పన్నెండా?"
"పన్నెండు."
"పన్నెండు ఫార్టింగులు?"
"నాలుగు. నా నాలి కెంతుతూంది. కాసిని మంచినీళ్లు తెచ్చిపెట్టు."

తాంబూలంవల్ల డిక్కపట్టం కేమోనని చప్పున లోపలికెళ్ళి మంచినీళ్లు పట్టు కొచ్చింది భోమామణి. మెల్లగా నీళ్లు తాగి, మళ్ళీ మొదలుపెట్టాను నా నయాపెసాల నాంది ప్రస్తావన.

"అసలు దేశంలో దేశమానదధకులు ప్రవేశపెట్టాలన్న నే ఈ మార్పు ఉండే శిం. ఖర్చులకూడా యాభైలు, పాణిలు, పదులు, విగుల్లో వుండాలేగాని, మూడు, నాలుగు, ఎనిమిది-ఈ విభాగాల్లో వుండరాదు. అందుకనే ఈ మార్పు చేస్తున్నాగు మన ప్రభుత్వం వారు."

"అఘోరించినట్లే వున్నది. మీ జీతం

జీవితమును మలబద్ధకము

భారముగా చేయనీయకండి

కంవాపులు, కోవ్వికనము, అకలిహంబులు, దిబ్బిదన, చుండగలి కనము ఇవన్ని కలిమలోని అపరిమితమైన సంవహనముకావచ్చును. కాని చుండకము మీ శరీరాన్ని పెద్ద భారముగా చేయవలసినది లేదు (బ్రాక్ లాక్స్ నేమింకనే 008 నత్తిన చేశాదను అంకంపైన యా రోజులకే విలినకాం చురగాయము 5 శ్రేణివారి చురక భారమును తప్పక నింపాయముగా పెరింకొడను. ఈ లాక్ లు దిబ్బి తువక నేను కోంది. దేవు ఎంక చుంకెగా. ఎంక చురకగా పుంజంకో గమనించండి కాని తప్పక మీరకిగది బ్రాక్ లాక్స్ అవి మాకం దారచేసుకోండి.

బ్రూక్ లాక్స్
మిమ్ము లాటిక లాటి
సరిదిద్దును
(వెళ్ల మిన్వర్ రోజులకేవల 008 రు.కే.కె.
అంకంకాని దిబ్బింపా
పంజంకా
క్రీమింకలెర చురకంకెర వికల్పం.

మద్రాసు-1
బ్రాంచి : 17/117, కాగేళ్ళక
రావురోడ్, విజయవాడ-2

హాయిగా నుండుడు

దినకృత్యాంకుమందు హమామ్ తో స్రతిరోజూ స్నానము చేయుట వ్యవసాయం దైన హమామ్ తో స్నానము మిమ్ములను పరిశుభ్రమొనర్చును. హమామ్ పరిశుభ్రపద్దు గుణముబగం శుద్ధమైన సబ్బు.

టాటావారి

హమామ్

టాయిలెట్ సబ్బు

100% భారతీయమూలధనం. చూజమాన్యం. శ్రమ

అంతా కలిపి—వందరూపాయలు కదా! ఏమిటి మీరు ఖర్చుచేసేది వందల్లోనూ—పాతికల్లోనూ!”

“అలా దారికి రా! వందరూపాయలు అంటే వంద వందలు, పదివేల పైసాలన్నమాట!”

“ఇంకా శోలీల్లో లెక్కకట్టండి—ముఖైవేలవుతాయి.”

“అడుగో—అడే-మీ ఆడంగుల మనస్తత్వం! నీ వెప్పుడూ పాత చింతకాయపచ్చడి భావాలే! ఈ మార్పు వల్ల మాన ఆరిక వ్యవస్థలో పెద్దమార్పు వస్తుంది. మన భావాలు మారిపోతాయి. మన పరిస్థితి మారుతుంది. మనం బాగుపడతాం. అసలు సంగతి తెలుసా? భారతం చదివావా? అప్పుడు లెక్కలన్నీ ఇలాగే వుండేవి. కొరవులు వందిమంది, పాండవులు అయిదుగురు—అంటే కాదు అన్నీ పదుల్లోనూ—వందల్లోనే వ్యవహారాలు.”

“రామాయణంలోనో?”

“ఊ—అదేనా అంటే! రావణాసురుడికి పది లలకాయలు—రాములవారి సైన్యం పది లక్షల కోతులు, ఏదైనా విచారించుకో అన్నీ పదులు, పాతిక లేకాని, మూడులూ, ఏడూ వుండవు.”

“అలాగా!”

“మరేమనుకున్నావు! అందుకే మీనం మీద చెయ్యేసి—మన ఈ కొత్త నాణాలకు ‘నయాపైసా’ అని నామకరణం చేశాము.”

“పోనివ్వండి—నాకు చిన్న ఆనుమానం వచ్చింది. బేజలు పోతాయికదా, బ్రాడిపేట బండ్లమాడి హనుమాయమ్మ బడి సుంచి మన చేతికి రిక్షాబాడుగు ఇవ్వడం బేజ. ఇక వాడి కేత ఇవ్వాలో చెప్పండి.”

“వాడిక బేజ అడగడం.”

“బేజగాక, పావలా అడుగుతాడా? ఇదేగా మీ నిర్వాకం! అడిగినవాడికి అడిగినట్టు ఇవ్వడం—చేరమాడకుండా!”

“అదికొడే—వాడు పైసాల లెక్కలోనే అడగాలి. పదిపైసాలు, పదిహేనుపైసాలు, ఇరవైఅయిదు పైసాలు, అని అడగాలి. మీరు—పాతిక అంటే ఇరవై, పదిహేనంటే పది—పది అంటే అయిదు—ఇలా చేరాలాదాలి. అది దరగా వుంటుంది. చూడూ! ఇది ఖరలో బేజ అడిగాడనుకో. నీవు కాని తక్కువ బేజ అని అడగడం కించపరుస్తావుండేది. ఇప్పుడు బాధ లేదు.”

“పోనియండి—వంద పిడకలు పాపలా—పాతిక పిడకల ఖరీదెంతి?”

“అణా—ఛ!ఛ! వుండు—పావలాకు ఇరవై అయిదు పైసాలు; వందపిడకలూ ఇరవై అయిదు పైసాలు. ఇరవైఅయిదు పిడకలూ ఆరుబాతిక పైసాలు. చేరమాడి లే ఆరు పైసాలకు ఇస్తాడు.”

“ఇవ్వనంటే?”

“ఏమి పైసా లివ్వ?”

“ఏడిసినట్టే వుంది. మన ఆదాచేయడం! వాడికి—మనకూ ఇద్దరికీ నష్టంలేకుండా వుండాలి కానీ, ఇదేం పీడాకారం?”

“అందుకనే—ఇకనుంచీ—వంద పిడకలు—పాతిక పైసాలని చేరం మొదలెట్టు. పాతిక పిడకలు కొననేవద్దు; కొంటే యాభై, కాదు వందాకొను. లేకపోతే, అసలు మానేయ!”

“పిడకలు లేకపోతే, పాయి రాజుకోవద్దా? మీ పాడు పైసాలాచ్చి పిడకలు మానుకో మంటారా!”

“చాలెద్దూ—మహా—పిడకల లెక్క అడుగుతున్నావ్! దేశంలో మహాత్తరమైన మార్పు తెచ్చే మన నయాపైసాల విషయం సేను చెప్తూవుంటే, నీవు పిడకలచేరం సంగతి తెస్తావా! అసలు మీ ఆడంగుల కెప్పుడూ పిడకల గొడవే!”

“పోనియండి. రూపాయకు ఆరుశేర్ల కుంకుడుకాయలు. శేరంతి? అరూపాయకు మూడుశేర్ల వంకాయలు శేరంతి? మీ సిగరెట్లు—సిగరెట్లెట్టె అయిదుబాటలు—ఇకనుండు సిగరెట్లెంతి? మీరు కొనితెచ్చుకునే చేబ్రాలు పాగాకు సవాశేరు నాలుగు రూపాయలు. అంటే ముప్పైకొడలొస్తాయి. కొడ ఎంతవడుతుంది? పాచిపనిమనిషి బీతం నెలకు రెండురూపాయలు; పన్నెండు రోజులే పనిచేసింది—ఎంతివ్వాలి?”

“ఆ గవే—ఆ గు! నీ పాచిపనిమనిషి లెక్కలూ, వంకాయలూ—కుంకుడుకాయల లెక్కలూనూ! తల తిరుగుతోంది” అని తప్పుకో ప్రయత్నించాను.

“అదిగో ఆ ప్రతికలో పరివర్తన పథకం వుంది—చదువుకోండి,” అంటూ ప్రతిక నా మొఖాన పడేసి వంటింట్లోకి పోయింది.

ఇప్పటికి నా కర్తవ్యమింది—ఈ పరివర్తన పథకం మనం కంకోపాఠం చేయాలి. తరువాత ప్రచారం ప్రారంభించాలి. చూశారా! ఇంట్లో గాబట్టి నేనెంత గాబరా తిన్నా సరిపోయింది. లేకపోతే ఈ నయాపైసాలు నామర్రా తెచ్చేవే! ఎందుకైనా మంచిది. ఈ లెక్కలు ఎంత త్వరగా నేర్చుకుంటే అంత మంచిదని నా నాదరీ—కాదు ముంగు సోదర పాఠకులకు వేరే చెప్పాలా? ★

—శ్రీకంఠం కృష్ణమూర్తి.]